

Urząd Miejski w Radomiu

<https://bip.radom.pl/ra/rada-miejska/uchwaly/706,Uchwala-nr-811.html>
29.04.2024, 07:14

Strona znajduje się w archiwum.

Uchwała nr 811

druk Nr 827

Uchwała Nr 811/2006

Rady Miejskiej w Radomiu

z dnia 24.04.2006 roku

w sprawie: Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2006-2008.

Na podstawie art. 18 ust.2 pkt 15 z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. nr 142, poz.1591 z późn.zm.) oraz art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. Nr 179 poz. 1485) Rada Miejska w Radomiu uchwala, co następuje:

§ 1

Uchwala się Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2006-2008 stanowiący załącznik Nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Radomia.

§ 3

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia.

Wnioskodawca: Przewodniczący Rady Miejskiej

Tadeusz Henryk Derlatka

Prezydent Miasta Radomia

Załącznik Nr 1 do Uchwały Nr 811/2006

Rady Miejskiej w Radomiu

z dnia 24.04./2006

Gminny Program

Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2006 - 2008

Wprowadzenie

Od początku lat dziewięćdziesiątych notujemy w Polsce zwiększanie się podaży substancji psychoaktywnych a także popytu na nie. Ogólnokrajowe dane epidemiologiczne wskazują na wzrost rozpowszechniania używania narkotyków i zmiany we wzorach ich przyjmowania. Narastają również rozmiary zjawiska narkomanii rozumianej jako uzależnienie od narkotyków lub ich regularne przyjmowanie w sposób rodzący poważne problemy.

Zarówno inicjacji jak i kontynuacji używania narkotyków przez dzieci i młodzież sprzyja duża ilość niekontrolowanego przez dorosłych czasu wolnego. Bardzo istotnym czynnikiem jest też brak zrozumienia ze strony najbliższych, brak zainteresowania dzieckiem, negatywne wpływy środowiska rówieśniczego. Daje się zauważyć duży poziom bezradności osób dorosłych w stosunku do problemu narkomanii jaki dotknął ich dzieci i nieumiejętność radzenia sobie z sytuacją. Dlatego ważne jest podejmowanie wszelkich działań mających na celu przeciwdziałanie narkomanii a w szczególności w zakresie edukacji prozdrowotnej, promocji zdrowego stylu życia, zajęć psychoedukacyjnych, poradnictwa itp. Dostarczenie podstawowej wiedzy, pokazanie sposobu postępowania, uświadomienia przyczyn, udzielenie wsparcia - jest konieczne do podjęcia konstruktywnego działania i realnej pomocy dla ratowania uzależnionego.

Celowym jest prowadzenie profilaktyki integralnej z uwzględnieniem działań informacyjnych i zajęć psychoedukacyjnych. Zajęcia takie winny uczyć alternatywnych zachowań, umiejętności rozpoznawania i przeciwstawiania się presji do zażywania narkotyków. Należy nakreślić związek pomiędzy zażywaniem narkotyków i problemami zdrowotnymi; wzmocnić osobowość młodego człowieka poprzez podwyższenie poczucia własnej świadomości i godności; nauczyć umiejętności radzenia sobie z lękiem i stresem bez zażywania narkotyków. Konieczne jest także przedstawienie młodzieży alternatywnego spędzania wolnego czasu i zachęcania do rozwijania własnych zainteresowań.

Ze względu na dużą wagę problemu jaką jest zjawisko narkomanii w środowisku młodzieży, oraz stosunkowo niski poziom wiedzy społeczeństwa na ten temat - przeprowadzanie tego rodzaju działań jest jak najbardziej zasadne i stanowi wymóg obecnego czasu.

Podnoszenie świadomości społeczeństwa na temat prawdopodobnych przyczyn popadania w uzależnienie od narkotyków, patomechanizmów uzależnienia, konsekwencji ich zażywania i nadużywania jest niezmiernie ważne, ponieważ zwiększa szansę na skuteczniejsze zapobieganie rozszerzania się zjawiska narkomanii.

Kształtowanie pożądanych postaw u młodzieży, uczenie radzenia sobie z sytuacją trudną, ćwiczenie umiejętności skutecznego przeciwstawiania się naciskowi grupy oraz doskonalenie umiejętności dokonywania właściwych wyborów życiowych jest niezbędne dla wyrobienia odpowiedniej osobowości młodego człowieka.

Konieczne jest realizowanie przedsięwzięć profilaktycznych w miejscach gdzie młodzież spędza wolny czas tj. w klubach młodzieżowych, sportowych a także zintensyfikowanie działań profilaktycznych prowadzonych przez poradnie i punkty konsultacyjne skierowanych do dzieci i młodzieży eksperymentujących ze środkami odurzającymi. Profilaktyka dotyczy także ich rodziców i opiekunów.

Przeciwdziałanie i zwalczanie narkomanii jest zadaniem własnym gminy którego realizacja wynika z następujących przepisów prawnych: ustawy z dnia 8 marca 1990r. "o samorządzie gminnym" (Dz.U. z 2001r nr 142 poz 1591 z późn. zm.); oraz ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485). Podstawę do działań w zakresie przeciwdziałania narkomanii stanowi Krajowy Program Przeciwdziałania Narkomanii opracowany przez Krajowe Biuro ds. Przeciwdziałania Narkomanii a ponadto Narodowy Program Zdrowia.

Gminny program przeciwdziałania narkomanii na lata 2006-2008 został opracowany w oparciu o ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii z której między innymi wynika, że przeciwdziałanie narkomanii realizuje się poprzez odpowiednie kształtowanie polityki społecznej, gospodarczej, oświatowo-wychowawczej i zdrowotnej, a w szczególności dotyczy:

a) działalności wychowawczej, edukacyjnej, informacyjnej i zapobiegawczej,

b) leczenia, rehabilitacji i reintegracji osób uzależnionych,

c) ograniczania szkód zdrowotnych.

Zgodnie z art. 10 cytowanej wyżej ustawy, przeciwdziałanie narkomanii należy do zadań własnych gminy, obejmujących:

1. Zwiększenie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych i osób zagrożonych uzależnieniem.

2. Udzielanie rodzinom, w których występują problemy narkomanii pomocy psychospołecznej i prawnej.

3. Prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej, edukacyjnej oraz szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów narkomanii, w szczególności dla dzieci i młodzieży, w tym prowadzenie zajęć sportowo-rekreacyjnych dla uczniów, a także działań na rzecz dożywiania dzieci uczestniczących w programach opiekuńczo-wychowawczych i socjoterapeutycznych.

4. Wspomaganie działań instytucji, organizacji pozarządowych i osób fizycznych służących rozwiązywaniu problemów narkomanii.

5. Pomoc społeczną osobom uzależnionym i rodzinom osób uzależnionych dotkniętych ubóstwem i wykluczeniem społecznym i integrowanie ze środowiskiem lokalnym tych osób z wykorzystaniem pracy socjalnej i kontraktu socjalnego.

Diagnoza problemu

Pod pojęciem używania narkotyków rozumie się stosowanie w celach innych niż medyczne, różnorodnych środków farmakologicznych czynnych, zakazanych przez prawo międzynarodowe.

Używanie narkotyków szczególnie przez młodzież gimnazjalną oraz uczniów szkół ponadgimnazjalnych niesie ze sobą powszechnie znane szkody zdrowotne i społeczne a także powoduje powstanie niebezpiecznych związków przestępczych godzących w system prawny.

Monitoring Narodowego Programu Zdrowia realizowanego w latach 1996-2005 pozwala sformułować następujące wnioski:

-w zakresie ograniczenia popytu na narkotyki odnotować należy spadek tempa wzrostu lub stabilizację eksperymentowania z narkotykami wśród gimnazjalistów;

-kontynuacja zmian we wzorach używania narkotyków w kierunku mniej destruktywnych a

w szczególności zmniejszenia używania narkotyków w iniekcjach rodzi nadzieje na ograniczenie konsekwencji zdrowotnych w tym liczby nowych zakażeń HIV;

- w zakresie ograniczenia podaży nie osiągnięto żadnych rezultatów wręcz odwrotnie - dostępność narkotyków rośnie.

Coraz bardziej stają się popularne narkotyki syntetyczne zwłaszcza amfetamina. Zwiększyła się popularność heroiny przeznaczonej do palenia. Rosną także rozmiary przetworów konopi. Coraz większego znaczenia nabierają problemy zdrowotne będące wynikiem okazjonalnego używania narkotyków. Biorąc pod uwagę wzrost rozpowszechnienia narkotyków syntetycznych można niestety spodziewać się w dalszych latach wzrostu narkomanii. Wymaga to rozbudowy ofert pomocy zarówno leczniczej jak i socjalnej. Doświadczenia wskazują na potrzebę intensyfikowania działań w zakresie ograniczenia popytu na narkotyki. Ważne są również programy zapobiegania niedostosowaniu społecznego dzieci i młodzieży oraz programy z zakresu bezpieczeństwa publicznego.

Badania porównawcze ESPAD (Europejskie Szkolne Badania Ankietowe nt. Alkoholu i Narkotyków) obejmujących uczniów w wieku 15 i 16 lat z roku 2003 (z próbą z lat 1995, 1999) przeprowadzone przez Instytut Psychiatrii i Neurologii na próbie reprezentatywnej gimnazjalistów pokazują m.inn. :

- obniżenie wieku inicjacji narkotykowej,

- miejsca szczególnej dostępności narkotyków: szkoła, dyskoteka, bar, ulica,

- szeroki wachlarz narastających problemów związanych z narkotykami doświadczanych przez młodzież tj. problemy z rodzicami, przyjaciółmi, w szkole; kłopoty z policją; seks bez zabezpieczenia; kłótnie i sprzeczki; bójki; niechciane doświadczenia seksualne; interwencje pogotowia ratunkowego,

- jako środek inicjacyjny badania wskazują: substancje wziewne, marihuanę, haszysz, środki uspokajające i nasenne, amfetaminę, LSD, ecstazy,

- dużą znajomość działania różnych środków przez badanych, bez świadomości skutków

ich zażywania dla organizmu i funkcjonowania psychicznego oraz społecznego,

- postawę akceptacji dla środków nielegalnych tj. marihuana, haszysz, amfetamina, ecstasy,

- małą skuteczność przeprowadzanych programów profilaktycznych w szkołach i konieczność elastyczności, innowacyjności i dostosowania treści oddziaływań profilaktycznych do specyfiki środowisk lokalnych z uwzględnieniem wyników diagnozy problemowej zjawisk oraz trudności charakterystycznych dla okresów rozwojowych odbiorców programu,

- konieczność kształcenia i doskonalenia kadry i środowisk zainteresowanych podejmowaniem działań profilaktycznych w związku ze zmianami trendów i specyfiki problemu.

W roku 2004 na terenie gminy miasta Radomia przeprowadzono badania dotyczące problemu nadużywania alkoholu i środków odurzających. Przeprowadzono 2000 badań ankietowych wśród 1000 dzieci i młodzieży w szkołach podstawowych, gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych oraz 1000 badań ankietowych wśród osób dorosłych. Realizatorem badania była Spółka JOB-ART Dariusz Chłost z Bolesławca.

W wyniku badań opracowano „Raport na temat nadużywania alkoholu i środków odurzających w mieście Radom”.

Badania w szkołach podstawowych wykazały, że 12 % uczniów klas trzecich szkół podstawowych, którzy odpowiedzieli na pytanie dotyczące pierwszego kontaktu z narkotykami, ma za sobą inicjację środków odurzających. Większość, która odpowiedziała twierdząco, stanowią chłopcy. Najpopularniejszymi narkotykami wśród uczniów szkoły podstawowej, zarówno wśród dziewcząt jak i chłopców, są kleje i rozpuszczalniki. Wyniki badań nie wykazały, aby używanie środków odurzających było systematyczne lub często powtarzającym się zjawiskiem wśród uczniów klas trzecich. 7% uczniów klas szóstych szkoły podstawowej ma za sobą inicjację środków odurzających. Najpopularniejszymi narkotykami wśród uczniów klas szóstych były: marihuana, haszysz oraz amfetamina. 13 % uczniów zażyło heroinę, grzyby halucynogenne, kleje i rozpuszczalniki. Badania nie wykazały, aby uczniowie klas szóstych zażywali środki odurzające często lub systematycznie. 12 % uczniów deklaroowało, że sięgnęło po narkotyki tylko raz lub dwa razy w życiu. 4% uczniów podaje, że zażywa narkotyki dwa razy w tygodniu i częściej. 4% uczniów III klas szkoły podstawowej twierdzi, że narkotyki są rozprowadzane w szkole przez samych uczniów. Sprzedaż narkotyków potwierdzają wyłącznie chłopcy. Najpopularniejszymi miejscami, w których rozprowadza się narkotyki są dyskoteki (46 %) i podwórka (14 %). 36% uczniów twierdzi, że narkotyki można zamówić przez telefon. Główną przyczyną sięgnięcia po narkotyki była chęć dobrej zabawy. Dla 25 % uczniów klas

VI - wyłącznie chłopców - powodem były kłopoty w szkole. Prawie co piąty uczeń zażył narkotyki z ciekawości.

Najważniejszymi źródłami informacji o szkodliwości zażywania narkotyków wśród uczniów klas trzecich i szóstych są nauczyciele, media oraz rodzice. Dziewczęta chętniej niż chłopcy uzyskują wiedzę o szkodliwości zażywania narkotyków od nauczycieli.

Gimnazja: 21 % uczniów gimnazjum ma za sobą inicjację środków odurzających. Główną przyczyną sięgnięcia po narkotyki była ciekawość (51 %) oraz chęć dobrej zabawy (30%). Dla 8 % uczniów narkotyki były sposobem na nudę i metodę odreagowania stresów. Częścią gimnazjalistów (6%) kierowała potrzeba przynależności do grupy. Najpopularniejszymi narkotykami wśród gimnazjalistów były: marihuana i haszysz (43%). Uczniowie sięgnęli również po grzyby halucynogenne (15%), amfetaminę (13 %), tabletki psychotropowe (12%), LSD (7%), kleje, rozpuszczalniki i heroinę (4%).

Badania nie wykazały, aby uczniowie gimnazjum często lub systematycznie zażywali środki odurzające. Co dziesiąty uczeń zadeklarował, że sięgnął po narkotyki tylko raz lub dwa razy w życiu. 7% uczniów podaje, że zażywa narkotyki rzadziej niż raz w miesiącu.

Szkoły średnie: 36 % uczniów szkół średnich, przeważnie chłopców, ma za sobą inicjację używania środków odurzających. Ponad połowa z tej grupy zadeklarowała, że sięgnęła po marihuanę i haszysz. Często wybranymi rodzajami narkotyków były również amfetamina (15%), tabletki psychotropowe (12%) oraz grzyby halucynogenne (9%). Nieliczni zażyli LSD , kleje i rozpuszczalniki oraz heroinę. Co dziesiąty uczeń zadeklarował, że sięgnął po narkotyki tylko raz lub dwa razy w życiu. Przybliżona liczba uczniów podaje, że zażywa narkotyki rzadziej niż raz w miesiącu. 8% uczniów zadeklarowała, że zażywa narkotyki do 7 razy w miesiącu. Nieliczni przyznali, że zażywają narkotyki kilka razy w tygodniu. 42 % uczniów szkoły średniej deklaruje, że narkotyki są rozprowadzane na terenie szkoły przez samych uczniów.

Przyczynami występowania problemów uzależnień są: brak wystarczającej wiedzy na temat zjawisk narkomanii, łatwy dostęp do narkotyków, zarówno na terenie szkoły jak i poza nią tj. w miejscach częstych spotkań młodzieży, takich jak dyskoteki, puby, prywatki. Częstym powodem sięgania przez dzieci i młodzież po środki odurzające jest ciekawość oraz nieświadomość szybkiego uzależniania się od niektórych narkotyków, pragnienie dopasowania się do otoczenia znajomych, podatność młodych ludzi na negatywne wpływy otoczenia. Jednym z powodów jest również występowanie problemów szkolnych, rodzinnych i społecznych oraz nieumiejętność w radzeniu sobie z nimi. Brak natychmiastowej reakcji ze strony rodziny spowodowany albo brakiem wiedzy na temat objawów zażywania narkotyków bądź też niewystarczającym zainteresowaniem dorastającym dzieckiem przyczynia się często do przejścia z etapu eksperymentowania z

narkotykami do używania i uzależnienia.

Dlatego bardzo ważna jest zmiana postaw młodych ludzi oraz negatywnych wpływów otoczenia, będących przyczyną patologicznych zachowań, poprzez wprowadzanie na szeroką skalę działań profilaktycznych.

Zgodnie ze stanowiskiem Światowej Organizacji Zdrowia wszystkie substancje psychoaktywne, niezależnie od tego czy są legalne czy nie, są groźne dla zdrowia społecznego.

Myślenie o problemie narkomanii wymaga szerszego oglądu i uwzględniania w planowaniu, realizowaniu i ewaluacji działań ukierunkowanych na zwalczanie i przeciwdziałanie narkomanii oraz pomoc osobom uzależnionym i ich bliskim z uwzględnieniem takich wskaźników jak:

- a) rozmiar i zasięg problemu, specyfika zjawiska - diagnozowanie,
- b) świadomość zagrożenia problemem w poszczególnych grupach społecznych,
- c) problemy współwystępujące tj. degradacja, izolacja, brak motywacji, przestępczość, współuzależnienie, przemoc ,
- d) zasadność przeciwdziałania narkomanii a nie minimalizowania szkód,
- e) efektywność profilaktyki używania środków inicjacyjnych i zastępczych- papierosów i alkoholu,
- f) profesjonalizm osób zawodowo zajmujących się pomocą osobom zagrożonym, eksperymentującym i uzależnionym oraz ich rodzinom,

g) zaangażowanie środowiska w organizowane działania profilaktyczne: współpraca i spójność celów (rodzice, liderzy młodzieżowi, nauczyciele, wychowawcy, pracownicy socjalni, służba zdrowia, pracownicy świetlic środowiskowych i instytucji kulturalnych, poradni psychologiczno-pedagogicznych i punktów konsultacyjnych),

h) ewaluacja i doskonalenie działań z zakresu przeciwdziałania narkomanii.

Cele i zadania Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii.

Cel ogólny:

„Ograniczenie używania narkotyków i związanych z tym problemów społecznych i zdrowotnych. Zahamowanie tempa wzrostu popytu na narkotyki, w szczególności wśród dzieci i młodzieży”.

Na osiągnięcie założonego celu składa się szereg działań z zakresu:

- szeroko rozumianego wspierania w rozwoju dzieci i młodzieży,

- udostępniania osobom potrzebującym możliwości korzystania z konsultacji, pomocy psychologicznej, socjalnej, prawnej - dostosowanej do zdiagnozowanego problemu,

- upowszechniania wiedzy i umiejętności w zakresie profilaktyki treściowo dopasowanych do grupy odbiorców,

- promocji zdrowego stylu życia,

- rozpoznania i opracowywania na bieżąco strategii rozwiązywania problemów społecznych i ekonomicznych środowiska lokalnego,

- szkolenia i doskonalenia osób zajmujących się pomocą dzieciom, młodzieży, osobom dorosłym z problemami,

- koordynowania działań profilaktycznych podejmowanych przez różne gremia społeczne.

Cele szczegółowe i zadania :

Poniżej przedstawiono w sposób usystematyzowany cele szczegółowe i zadania strategii przeciwdziałania narkomanii na terenie Gminy Miasta Radomia, zgodne z

wytycznymi zawartymi w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii.

Profilaktyka I-rzędowa

Cele:

-opóźnienie inicjacji narkotykowej

-promocja zdrowego stylu życia

-zmniejszenie ryzyka wystąpienia problemów związanych z zagrożeniem używaniem substancji psychoaktywnych

-diagnoza i aktualizacja problemów związanych z zagrożeniem używania substancji psychoaktywnych, stanu zjawiska i jego specyfiki środowiskowej,

-unowocześnienie programów profilaktycznych i dostosowanie ich do zdiagnozowanych potrzeb.

Zadania:

1.Zwiększenie dostępności pomocy psychospołecznej, prawnej i socjalnej dla osób zagrożonych narkomanią oraz członków rodzin objętych problemem.

2. Prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej, edukacyjnej, szkoleniowej w zakresie wczesnej profilaktyki - w szczególności dla dzieci i młodzieży; w tym prowadzenie zajęć sportowo-rekreacyjnych dla uczniów, działań na rzecz dożywiania dzieci uczestniczących w programach opiekuńczo-wychowawczych i socjoterapeutycznych oraz wspieranie działań instytucji, organizacji pozarządowych i osób fizycznych zajmujących się profilaktyką uzależnień.

Profilaktyka II-rzędowa

Cele:

- wycofanie się dzieci i młodzieży z zachowań ryzykownych - spadek ilościowy i jakościowy wskaźników demoralizacji i niedostosowania, redukcja problemów związanych z używaniem środków odurzających (społecznych, zdrowotnych, emocjonalnych),

- kształtowanie postaw abstynenckich - spadek popytu na środki psychoaktywne, utrzymanie się uzależnionych i eksperymentujących w terapii,

- poprawa funkcjonowania psychospołecznego osób używających narkotyków i uzależnionych,

- diagnoza problemowa związana z używaniem narkotyków i uzależnieniem umożliwiająca adekwatne do potrzeb planowanie programów długoterminowych,

- poprawa funkcjonowania psychospołecznego osób współuzależnionych.

Zadania:

1. Zwiększenie pomocy terapeutycznej dla osób przejawiających zachowania ryzykowne, eksperymentujących z narkotykami oraz używających szkodliwe substancje psychoaktywne.

2. Udzielanie rodzinom, w których występują problemy narkomanii, pomocy psychospołecznej i prawnej- zapobieganie wykluczeniu społecznemu, ubóstwu i wyuczonej bezradności.

3. Prowadzenie działalności informacyjnej, edukacyjnej i szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów narkomanii oraz wspomaganie działań instytucji, organizacji pozarządowych i osób fizycznych służących rozwiązywaniu problemów narkomanii.

Profilaktyka III-rzędowa

Cele:

- utrwalenie postaw abstynenckich u osób z problemem narkotykowym,

- zmotywowanie do podjęcia leczenia osób uzależnionych i współuzależnionych,

- poprawa funkcjonowania psychospołecznego osób podejmujących i utrzymujących się w terapii,

-zapobieganie nawrotom choroby -zorganizowanie wsparcia społecznego,

-zredukowanie problemów społecznych i zdrowotnych związanych z uzależnieniem (przestępczość, przemoc w rodzinie, ubóstwo, choroby współistniejące).

Zadania:

- 1.Zwiększanie dostępności specjalistycznej i samopomocowej pomocy terapeutycznej dla osób uzależnionych i ich rodzin.
- 2.Udzielanie rodzinom z problemem narkotykowym pomocy psychospołecznej i prawnej.
- 3.Wspieranie działań instytucji, organizacji pozarządowych i osób fizycznych zajmujących się terapią i postrehabilitacją osób uzależnionych od narkotyków.
- 4.Pomoc społeczna osobom uzależnionym i ich rodzinom.

Partnerzy w realizacji programu:

1.Instytucje i organizacje pozarządowe

2.Kluby i organizacje sportowe

3.Kościóły i związki wyznaniowe

4.Placówki oświatowo-wychowawcze

5.Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej

6.Straż Miejska

7.Placówki ochrony zdrowia

8.Komenda Miejska Policji

9.Środki masowego przekazu

Pliki do pobrania

[uchwała nr 811.doc](#)

Uchwała w sprawie: Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2006-2008. Traci moc uchwał nr 422/2008 z dn. 24.11.2008
doc, 70 KB,

Metadane

Data publikacji : 27.04.2006

Data modyfikacji : 26.11.2008

Obowiązuje od : 24.04.2006

[Rejestr zmian](#)

Podmiot udostępniający informację:

Urząd Miejski w Radomiu

Osoba wytwarzająca/odpowiadająca za informację:

Wydz. Zdrowia i Spraw Społecznych

Osoba udostępniająca informację:

Agata Gierczak

[Następny Strona](#)